

Jo no sé si sóc mereixedor de ser fill predilecte. Però si que sé que sóc de Xàtiva i que aquesta és la ciutat que porte al cor. Això no m'ho podran llevar mai". D'aquesta manera, amb el públic en peu, aplaudint, tancava Raimon el seu parlament d'acceptació del nomenament com a fill predilecte. Fou un discurs autoreivindicatiu, punyent, que no apel·là al victimisme, sinó a l'humor. Trencà el to tal vegada massa sobri i encarcerat de l'acte institucional. Un acte que es podria haver fet fa dècades, quan encara governava la ciutat el PSPV-PSOE, abans de la llarga etapa de supremacia política i social del PP. Descavalcat l'anterior alcalde, Alfonso Rus, de l'alcaldia de Xàtiva, s'ha pogut fer ara. I el PP, una vegada més, no ha sabut estar a l'altura de les circumstàncies.

Malgrat que, de primeres, el grup popular, ara en l'oposició, votà a favor de l'inici de l'expedient per nomenar Raimon fill predilecte de la ciutat. Una posició "sense complexos", segons va dir la nova portaveu, Maria José Pla, una figura amb un tarannà més moderat i dialogant. Un inesperat canvi de rumb que posava distància amb el pedestre Rus. Tan sols l'abstenció de l'únic regidor de Ciutadans, Juan Giner, entelà aquella votació. En arribar l'expedient al ple, tanmateix, el PP canvià el sentit del vot amb pretextos tan peregrins com

CULTURA

Raimon i Xàtiva, com un puny

Havia de ser algun dia. Per justícia. Per coherència amb la trajectòria de Raimon i amb la ciutat on va nèixer fa tres quarts de segle. Una Xàtiva que, a poc a poc, va espolsant-se el sutge dels muscles, la ferum ambiental. Raimon, nascut Ramon Pelegero Sanchis, ja és fill predilecte de la seua ciutat. En fou nomenat en un Gran Teatre ple de gent orgullosa de tenir com a conciudadà un artista que ha passejat per tot el món el nom de Xàtiva.

*Reportatge de Xavier Aliaga
Fotografies de Miguel Lorenzo*

la “manca de consens a la ciutat” o el cost de l’acte i dels dos concerts per celebrar el guardó. Una decisió, segons diverses fonts, forçada per l’ex-alcalde. Retrobat el PP amb la seua preada trinxera reactiva, el nomenament s’apravà amb els vots del tripartit que governa la ciutat, PSPV-PSOE, Esquerra Unida i Compromís. Amb tot, la falta de consens no va poder aigualir una jornada històrica.

Raimon i la seua esposa, Annalisa Corti, arribaren des de Barcelona ja de vesprada. A la recepció a la plaça de l’Espanyoletó saludaren l’alcalde, el socialista Roger Cerdà, i els dos tinents d’alcalde, Miquel Lorente (Esquerra Unida) i Cristina Sunyer (Compromís), el trio artífex del reconeixement. També foren rebuts per artistes xatvins de relleu com ara Artur Heras, autor del cartell commemoratiu, o el cantant xatívi Feliu Ventura. Amb tot, era la nòmina de polítics la que revelava millor la transcendència del moment. A Xàtiva s’aplegaren, a més de la primera autoritat institucional del País Valencià, el president Ximo Puig, el secretari autonòmic de Cultura, Albert Girona, la coordinadora d’Esquerra Unida, Marga Sanz, o els candidats al Congrés Ricardo Sixto (EUPV) i Joan Baldoví (Compromís).

Després de la recepció, inauguració d’una escultura que li dedicà el seu amic Andreu Alfaro i que romandrà al Museu de Belles Arts de la Casa de l’Ensenyança, cedida pels fills de l’artista, Carles, Andreu i Anna, presents a l’acte. Acompanyant l’obra, titulada *La veu d’un poble*, una petita exposició que mostra el vincle entre ambdós artistes, solidificat per sempre en la lletra de la cançó “Andreu, amic”: “Andreu, amic, torsimany de metalls / eròtic cast de fusta ben antiga, / arribes tu on la paraula es trenca”. En algun moment, Anna Alfaro s’allunya del núvol de càmeres i es dirigeix cap a una de les fotografies de l’exposició, una imatge a Gandia, dels dos amics, d’esquena i abraçats.

—Un dia emocionant, veritat?

—Sí. Molt.

Al rebedor del Gran Teatre, seu del nomenament, un grup de corda juvenil de la Música Nova rep el seguici interpretant peces de Raimon que el cantant escolta amb atenció. L’entrada de l’artista al pati de butaques és rebuda amb la primera gran ovació de la nit. Allí troba la família del mecenes Joan Juan, un dels seus grans amics a Xàtiva, mort fa uns anys. A l’escenari, hi ha una escenificació sòbria, institucional, amb el cartell d’Heras com a fons, i una taula d’ambientació acadèmica amb Ximo Puig, l’alcalde de la ciutat, el regidor de Cultura, Jordi Estellés i l’acadèmic Jesús Huguet, l’encarregat de la *laudatio*. I a la dreta, una butaca buida l’espera. Sona “D’un temps d’un país”.

“Hui, després de 50 anys, has complit la teua paraula, has tornat a casa sent el fill predilecte d’aquesta ciutat”, digué Estellés, en referència a “La cançó de la mare”, un tema gravat a foc en l’imagi-

EMOCIÓ. A la pàgina anterior, moment de cloenda de l’acte amb Raimon i els membres de la taula presidencial cantant “Al Vent”. Dalt, el cantant mostra orgullós el detall que li acabava de lliurar la societat musical Música Nova. Sobre aquestes línies, Raimon saludant veïns de Xàtiva presents al concert. A la dreta, divertida imatge de Raimon i Ximo Puig després de la intervenció del president de la Generalitat.

nari col·lectiu xatívi. A continuació, Jesús Huguet, secretari del Consell Valencià de Cultura, féu la semblança del cantant. Del seu pes artístic i cívic, de la recuperació dels poetes clàssics, de la seua relació amb altres referents com Joan Fuster o Pete Seeger. I més coses: “Avui celebrem el sentit de la llibertat perquè Raimon és un exemple ferm que el compromís per la llibertat no és una manifestació interessada, sinó la decidida voluntat de fer la persona una illa lliure contra qualsevol tsunami de conveniències espúries.” Enmig d’una gran →

ELS DOS AMICS. Els fills d'Andreu Alfaro amb Raimon, amb l'escultura cedida per la família de l'artista a la ciutat. Uns minuts abans, el cantant, la seua esposa Annalisa Corti i alguns dels convidats, escolten amb atenció i emoció les intervencions dels hereus de l'escultor.

→ ovació, Raimon rep la distinció de mans de l'alcalde. I seu a la butaca per escoltar les intervencions dels representants de les diferents institucions presents, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, amb Josep Palomero, el Consell Valencià de Cultura,

amb Enric Lluch, o la Universitat de València, amb Jorge Hermsilla. Parlaments solemnes que contrastaren amb la breu i emotiva intervenció de la presidenta de la Música Nova, Andrea Mollà, que li féu lliurament de la medalla d'honor de

l'entitat. Els discursos de l'alcalde, Roger Cerdà, i del president Ximo Puig, el representant del Govern que començà a saldar el deute del País Valencià amb Raimon, amb la concessió de l'Alta Distinció de la Generalitat, tancaren el torn d'intervencions.

El rellotge d'emocions de la nit es posà a zero quan arriba el torn de Raimon. L'ambient solemne de la sala, la prudència i moderació a l'hora de parlar de les circumstàncies polítiques que havien envoltat el reconeixement, saltaren pels aires. "Quan em van dir que el PP havia votat a favor de la moció em vaig quedar molt perplex i preocupat. Tan vell em troben que pensen que ja no puc fer res que els puga inquietar?", es preguntà entre les celebracions del públic. "Però tot va tornar al seu lloc ràpidament. Ara estan al lloc on sempre han estat, a la contra de la gent de la cultura i de la llengua que es parla majoritàriament a Xàtiva des de temps immemorials, coneguda internacionalment com a català", digué. I afegí: "El seu vot i l'aferrissada abstenció de Ciutadans m'han fet rejuvenir". Després, un recordatori de tots els països on ha actuat "cantant en valencià". I de tots els seus reconeixements. I la frase, citada adés, sobre la seua inequívoca condició de xatívi. El públic, entre divertit i commogut, aplaudeix dempeus. Sona "Al vent". I Raimon i uns quants centenars més la canten. Hi ha electricitat a l'ambient.

Raimon i Xàtiva foren, per fi, com un puny. Com un puny del qual s'esmunyen alguns grans de sorra. Com un puny, al cap i a la fi. ●

JORDI LLAVINA
Matí de la mort

Poesia 314

Matí de la mort
de JORDI LLAVINA

NOVETATS 314
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook i Twitter

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com